

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010446
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4419010446.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. V., pre lúpeže § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného O. V., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5. 9. 2019 sp. zn. 2T/94/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20. 11. 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. V. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný O. V. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu lúpeže § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že: dňa 22.10.2018, v čase o 11.00 hod. v obci Bruty, okres Nové Zámky, po tom, ako si zamaskoval tvár tak, že si vytiahol tričko do výšky očí pred budovou pošty, vošiel do priestorov pošty, kde potom pristúpil k okienku pre komunikáciu so zákazníkmi, kde sa v tom čase nachádzala pracovníčka pošty, poškodená Y. D., narodená XX.XX.XXXX, bytom D., O. cesta č. X a s krátkou strelnou zbraňou značky F. G zaklopal na toto okienko, ktoré keď poškodená Y. D. otvorila, obžalovaný jej povedal: „dávaj peniaze“ a potom jej podal igelitové vrečko, následne poškodená otvorila zásuvku, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 5.360,-Eur, ktorú vložila do igelitového vrečka, pričom jej obžalovaný počas tohto ešte povedal: „dávaj peniaze a nič nestláčaj“, a po tomto mu podala igelitové vrečko aj s finančnou hotovosťou, na čo sa jej obžalovaný ešte spýtal: „To je všetko?“, a keď odpovedala, že áno, otočil sa a z miesta odišiel na neznáme miesto, ktorým konaním spôsobil poškodenej spoločnosti D. pošta, a.s. J. J. , G. cesta 9, W.: XXXXXXXX, škodu vo výške 5.360,-Eur, pričom k zraneniu poškodenej Y. nedošlo.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím ustanovení § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci 1ks krátkej expanznej zbrane zn. F. G kal. 9 mm PA Blanc, výrobné číslo B a súčasne bolo rozhodnuté, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená právnická osoba S. - D. G. odkázaná s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný O. V. čo do výroku o treste prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že trest uložený konajúcim súdom nepovažuje za adekvátny vzhľadom k okolnostiam spáchaného skutku, k spôsobu jeho doterajšieho života, ako i k výsledkom celého trestného konania. Poukázal na to, že ku skutku sa v plnom rozsahu priznal a poskytol všetku potrebnú súčinnosť. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a skutok úprimne oľutoval. Ešte pred prvým hlavným pojednávaním nahradil spôsobenú škodu v celom rozsahu. Je bezkonfliktnou osobou, doposiaľ bol postihnutý výlučne za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, nikdy nebol súdne trestaný, z ústavu na výkon väzby je hodnotený kladne, disciplinárne potrestaný nebol. Súd I. stupňa prihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/ Tr. zák. pri určovaní trestu, avšak nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. f/ Tr. zák., že spáchal trestný čin pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, ktorý na neho vyvíjali iné osoby. S argumentáciou súdu I. stupňa vo vzťahu k uvedenej poľahčujúcej okolnosti sa nestotožnil a uviedol, že nekonkretizoval mená osôb z obavy o svoju rodinu. Rovnako z tejto obavy neohlásil uvedený nátlak na príslušných orgánoch. Následne mu bolo počas výkonu väzby z ich strany odkázané, že už má všetko splatené a nemusí sa báť. Namietol, že samotná skutočnosť, že tieto osoby odmietol menovať, nezakladá sama o sebe dôvod na nepriznanie uvedenej poľahčujúcej okolnosti. Rovnako sa nestotožnil s tvrdením súdu I. stupňa, že by v jeho prípade nepostačovalo uloženie trestu s podmieňnym odkladom, pretože tomu bránili okolnosti prípadu a spôsob spáchania skutku. V tomto smere poukázal na to, že je síce pravdou, že navštívil viac pôšt, ale to iba z dôvodu, že sa odhodlával skutok spáchať s poukazom na jeho vnútorné výhrady k takémuto konaniu, ku ktorému bol prinútený vonkajšími okolnosťami. Konštatoval tiež, že pri páchaní skutku nemal ani prostriedok na pokrytie tváre, ktorú si zahalil iba tričkom a nie je pravdou, že by venoval príprave tohto činu dlhší čas. Toto konanie nebolo plánované, urobil to, lebo nemal východisko.

Poukázal na účel trestu podľa § 34 Tr. zák., na zásadu uvedenú v § 2 ods. 12 Tr. zák., na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To/2/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/7/2013 a na to, že jeho prípad je učebnicovým prípadom toho, kedy by mal človek dostať druhú šancu, v dôsledku čoho by mu mal byť uložený podmieňny trest odňatia slobody, ktorý by zohľadňoval možnosti jeho nápravy. Vzhľadom na to, že súd I. stupňa nedostatočne zohľadnil všetky okolnosti podstatné pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu, kedy mal postupovať podľa § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. a uložiť mu trest s podmieňnym odkladom so skúšobnou dobou za prípadného súčasného uloženia probačného dohľadu a vyslovenia trestu prepadnutia veci navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky odvolanie nepodal, ani sa písomne nevyjadril k odvolaniu obžalovaného.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní uviedla, že sa v celom rozsahu pridriava písomne podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených a nad rámec toho apelovala na krajský súd, aby dôsledne zohľadnil kritériá ukladania trestov uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák. a osobu obžalovaného a jeho rodinné pomery. Poukázala na to, že obžalovaný je nekonfliktnou osobou, zárobkovo činnou, že spáchanie skutku oľutoval a do budúcnosti povedie riadny život. Navrhla vyhovieť podanému odvolaniu, zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a tento zmeniť v intenciách podaného odvolania.

Obžalovaný O. V. na verejnom zasadnutí spáchanie skutku oľutoval a požiadal o uloženie miernejšieho trestu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správny aj pokiaľ ide o druh a výmeru trestu a zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Konštatovala, že súd I. stupňa sa dôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami pri ukladaní trestu a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil vrátane toho, prečo nevzhladol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. f/ Tr. zák. Poukázala na závažnosť spáchaného skutku a osobu obžalovaného a konštatovala, že trest uložený súdom I. stupňa nie je neadekvátne prísny, tento považuje skôr za mierny. Odvolanie obžalovaného navrhla podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. 9. 2019 obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu. V dôsledku toho súd I. stupňa nevykonával dokazovanie ohľadne jeho viny a prijal jeho vyhlásenie o vine.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia o vine obžalovaného, ako i skutočnosti, že odvolanie obžalovaného bolo podané iba čo do výroku o treste a prokurátor odvolanie nepodal, výrok o vine citovaného rozsudku nadobudol právoplatnosť a nebol tak predmetom preskúmvacej povinnosti odvolacieho súdu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukládanie trestu a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí, a keďže dodržal všetky zásady ukládania trestov uvedené v § 34 Tr. zák., odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

Obžalovaný v odvolaní uviedol, že trest v trvaní 5 rokov, ktorý mu bol uložený, je neprimerane prísny a žiadal uložiť trest s použitím zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr. zák. ako trest podmienený.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaný nebol v minulosti trestne stíhaný. Z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že bol 4-krát priestupkovo postihnutý pre priestupky na úseku cestnej premávky.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom súdu I. stupňa za daných okolností zodpovedá požiadavke primeranosti - proporcionálnosti trestu, tento je spravodlivý a vyjadruje objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie a v plnej miere odzrkadľuje nebezpečnosť spáchaného zločinu pre spoločnosť, pričom súd I. stupňa veľmi podrobne a precízne vyhodnotil a rozviedol dôvody, pre ktoré uložil obžalovanému práve takýto trest. Z týchto dôvodov nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu nesprávnosť.

Pri preskúmvaní veci odvolací súd zistil, že správne súd I. stupňa ukladal obžalovanému trest za prejednávaný skutok a pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby uvedenej pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí 7 až 12 rokov.

Po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/ Tr. zák., keďže obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život, priznal sa k spáchanému skutku a tento úprimne oľutoval a nahradil spôsobenú škodu, pri nezistení priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd I. stupňa správne upravil trestnú sadzbu pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností na 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace.

Pri preskúmvaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela i ostatných občanov, pričom ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkov výchovy. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného bolo namieste mimoriadne znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu

trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s ohľadom na osobne pomery obžalovaného, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný, k spáchaniu skutku sa priznal, tento úprimne oľutoval, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a uhradil škodu v celom rozsahu.

Napriek vyššie uvedenému však vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a spôsob jeho vykonania s použitím zbrane je nutné konštatovať, že obžalovanému aj po znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby bolo potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 5 rokov. Výmeru takto uloženého trestu súdom I. stupňa krajský súd nepovažuje za prísnu (skôr naopak), a to vzhľadom na závažnosť prejednávaneho skutku.

Krajský súd preto trest uložený súdom I. stupňa považuje za spravodlivý, primeraný a naplňajúci účel trestu tak z pohľadu generálnej ako i individuálnej prevencie, keďže súd I. stupňa sa pri ukladaní trestu vyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, keď uložil obžalovanému za spáchaný zločin trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Takto uložený trest zohľadňuje osobu obžalovaného, povahu spáchaného skutku, jeho závažnosť a skutočnosť, že obžalovaný neváhal použiť pri spáchaní skutku i strelnú zbraň. Z uvedených dôvodov odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by bolo možné v zmysle ustanovenia § 39 Tr. zák. u obžalovaného mimoriadne znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby až do takej miery, že by mohol byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom napriek skutočnosti, že doposiaľ nebol súdne trestaný.

Nadriadený súd súčasne konštatuje, že súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže obžalovaný nebol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného spočívajúce v tom, že mu mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. f/ Tr. zák., keďže mal spáchať skutok pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, k týmto krajský súd uvádza, že sa s nimi dôsledne vysporiadal už súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia a s týmito sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Nie je pravdou, že obžalovaný musel pod hrozbou nátlaku spáchať uvedený skutok, keďže nikto ho fyzicky nenútil dopustiť sa prejednávanej trestnej činnosti, ale sám si vybral ako spôsob riešenia svojho problému práve uvedenú protiprávnu činnosť. Ním uvádzané skutočnosti, ktoré mali byť motívom spáchania tohto skutku ho nemôžu žiadnym spôsobom ospravedlniť, že sa tak závažného trestného činu dopustil a preto musí znášať následky svojho konania. Okrem uvedeného ani krajský súd nemal žiadnym vykonaným dôkazom preukázané, že by obžalovaný mal spáchať prejednávany skutok pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, z tohto dôvodu mu nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. f/ Tr. zák.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného O. V. považoval za nedôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.